

ΤΟΝΥ ΣΟΥΛΤΣΕ

Τό 'Ελληνικόν 'Ωδείον ὀπότερ τόν περασμένο μήνα μιὰ θλιβερὴ καὶ μεγάλη ἀπώλεια μετὰ τὸ θάνατό τοῦ διαπρεποῦς καθηγητοῦ τοῦ βιολιῦ Τόνου Σουλτσε ὁ ὁποῖος ἐδίδαξε εἰς τὸ Κεντρικόν 'Ιδρυμα τῆς ὁδοῦ Φειδίου, Βιολῆ, καὶ Μουσικῆ Δωματίου, ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς Ἰδρύσεώς του μέχρι τοῦ θανάτου του (7 Νοεμβρίου.)

Ὁ Τόνου Σουλτσε εἶχε γεννηθῆ σὸ "Αματέρνταμ τῆς Ὀλλανδίας τὸ 1880 καὶ ἐτελείωσε τὶς μουσικῆς του σπουδὰς στὶς Βρυξέλλας μετὰ τὸ μεγάλο βιολιστὴ Thompson. Τὸ 1905 ἐκλήθη ἀπὸ τὸ 'Ωδείον Λότνερ στὰς Ἀθήνας, σὸ ὁποῖον ἐδίδαξε ἐπὶ μίαν πενταετίαν. Κατὰ τὸ 1910 προσελήφθη σὸ 'Ωδείον Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀπεχώρησε τὸ 1919, ὁπότε ἀπέτελεσε ἕνα ἀπὸ τὰ βασικὰ στελέχη τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ωδείου.

Ὁ Τόνου Σουλτσε ἐτίμηθη τὸ 1921 ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου μετὰ τὸν ἀργυροῦν Σταυρὸν τῶν Ἱπποτῶν.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κηδεῖας ὁ καλλιτεχνικὸς Διευθυντῆς τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ωδείου ἀπεχειρέτησε τὸν νεκρὸν καλλιτέχνη μετὰ ἀκόλουθα λόγια:

«Με βαρεῖα τὴν καρδιά ἀλλὰ καὶ με ἐνδόμυχη ὑπερηφάνεια στέκω αὐτὴν τῇ στιγμῇ μπροστά στὴν τιμημένη σορὸ τοῦ Tony Schulze γιὰ νὰ ἀπευθύνω τὸν τελευταῖο χαιρετισμὸ σὸ σπάνιο ἄνθρωπο καὶ τὸν ἐξοχο καλλιτέχνη ἐκ μέρους τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ωδείου, ποῦ εἶχε τὴν τιμὴ ἐπὶ τριανταπέντε ὀλόκληρα χρόνια νὰ χαιρετᾷ τὴν πολυτίμη προσφοράν τῆς ἐργασίας του.

'Αλλὰ καὶ ὅλη ἡ μουσικὴ Οἰκογένεια τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ αἰσθάνεται τὴν ἴδια ὑπε-

ρηφάνεια στὴν πικρὴ αὐτῇ ὥρᾳ τοῦ χωρισμοῦ, γιὰτὶ ἐπὶ σχεδὸν μισὸν αἰῶνα, εἶχε ἀνάμεσα τῆς τῆ σεμνῆ, στωικῆ ἀλλὰ καὶ ἥρωικῆ μορφῆ τοῦ εὐγενικοῦ Ὀλλανδοῦ Εὐπατρίδη, ποῦ ἀφιέρωσε ὀλόκληρη τῇ ζωῇ του γιὰ τὴ δημιουργία

μουσικῆς παραδόσεως καὶ γενικὰ γιὰ τὴν πρόοδο τῆς μουσικῆς Τέχνης στὸν τόπο μας.

Παντοῦ ὅπου ἐτάχθη, ἐργάσθη μετὰ νεανικὸ ἐνθουσιασμὸ καὶ ἀγνότητα, μετὰ μιὰ συγκινητικὴ προσήλωσι σὸ ἰδανικὸ τῆς ἀληθινῆς τέχνης, ὀδηγημένος πάντα ἀπὸ τὴ Ἐθροσκευτικὴ του λατρεία καὶ πίστη στὴ Μουσικῆ, ποῦ τὴν κράτησε λαμπάδα ἀσβυστη μέσα στὴν ψυχὴ του, ὡς τῇ στερνῇ του πνοῇ. Εἶτε σὰν σολίστας, μετὰ τὶς βαθεῖς ἐρμηνεῖες του τῶν μεγάλων κλασικῶν, εἶτε σὰν ἐξάρχων βιολιστῆς

τῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὀδείου Ἀθηνῶν καὶ ἐπειθετα σὸ Ἑλληνικόν 'Ωδείον μετὰ τὶς ἑκατοντάδες τῶν μαθητῶν ποῦ εἶχαν τὴν τύχη νὰ δεχθοῦν τὴ φωτισμένη καὶ στοργικὴ διδασκαλία του, (καὶ ἀνάμεσα σ'αὐτοὺς ὑπάρχουν πολλοὶ διαπρεπεῖς καλλιτέχνες μας), παντοῦ καὶ πάντοτε ἔδωσε ὀλόκληρο τὸν ἑαυτὸ του, προσφέροντας πρῶτα κι' ἐπάνω ἀπ' ὅλα, γιὰ τὴ χαρὰ τῆς ἴδιας τῆς προσφορᾶς του.

Ἡ Ἑλληνικὴ μας Πατρίδα, ποῦ ἐγινε καὶ δική του δευτέρη Πατρίδα, τὸ χρωστάει τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς.

Ἡ Γῆ τῆς Ἀττικῆς, ἃς ἀγκαλιάσει στοργικὰ τὸ διαλεχτὸ τέκνο τῆς μακρυνῆς καὶ εὐγενικῆς Ὀλλανδίας, τὸ μεγάλο Δάσκαλο Tony Schulze, ποῦ ἔδωσε στὴν Ἑλλάδα ὅτι πολυτιμότερο εἶχε νὰ τῆς χάριση: τὴ ζωὴ καὶ τὴν Τέχνην του.

Ἀθήναι 8-11-54

ANTIOX. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ